kond jättis asja rae enese otsustada [241], raad ei julgenud aga nähtavasti küsimust üksi Hastferi ette kanda ja kavatsus jäi teostamata.

Aastatel 1692 ja 1693 edenesid ehitustööd hulga jõudsamini kui varemalt, ehkki tuli veel võidelda mõningate raskustega, milledest esimesel kohal seisis muidugi rahaküsimus.

Töö alustamisel 1692. aasta kevadel selgus, et kontributsiooni koguja, raehärra Joh. Jemmerling, kes tuntud suure joomarina [242], oli täitnud oma ülesandeid väga lohakalt. Osa raha oli veel sisse nõudmata [243], osa oli ta laenanud teistele raehärradele, osa nähtavasti ise raisanud ära [244]. Raad osutas Jemmerling'i suhtes äärmist kannatlikkust, vist peamiselt seepärast, et asjasse olid segatud ka mõned teised raeliikmed [245]. Alles juuli algul saadi kätte osa raha. Kõigele vaatamata luges Jemmerling seda enesele suureks haavamiseks, kui järgmisel aastal kontributsioonikogujaks valiti tema asemele üks teine raehärra [246].

Et kontributsioonirahast ikkagi ei jätkunud, oli raad sunnitud linnamõisade rendirahadest laenama 200 rt., mida Hastfer nähtavasti enam ei keelanud [247]. Järgmisel aastal pidi raad, et saada uus raekoda katuse alla, müüma ära ka senise raekoja 350 riigitaalri ning 25-riigitaalrise „discretion'i" eest [248].

Vastandina eelmistele aastatele oli aga nüüd palju vähem raskusi materjali muretsemisega. Ainult sekeldused lubja pärast kestsid edasi, kuigi Walanderi asemel oli nüüd linnamõisade allrentnikuks Paul von Essen [249], kes linnaga alati hästi läbi saanud.

Veoloomade vähesuse tõttu ei suutnud linnamõisade talupojad lubjaveokohustust korralikult täita [250].

Raekoja ehitust saadi tähendatud aastal jätkata ainult selle tõttu, et mõned raehärrad laenasid omast käest tarviliku hulga lupja [251]. Lõpuks lahenes asi ajutiselt sel teel, et Esseni palvel kapten Friese laenas linnale 200 tünni kroonu lupja, mis võimaldas viia hoone katuse alla [252].

Muid suuremaid raskusi ehituse juures enam ette ei tulnud. Isegi kodanikkond ei avaldanud enam erilist tõrksust teokohustuse täitmisel, saades vist aru, et ehituse kiire lõpuleviimise puhul vabaneb sellest varemini.

---

241) P. C. 1692, (C. 42), lk. 282—284.
242) Vrd. Gadebusch III, 2, lk. 535.
243) P. C. 1692, (C. 42), lk. 369—371.
244) Vrd. tema äia, õpetaja Matthias Littander'i kiri raele 7. detsembrist 1693, A. C. P. 1693, (C. b. 6).
245) P. C. 1692, (C. 42), lk. 718.
246) Ibid., lk. 701—703.
247) P. C. 1693, (C. 43), lk. 95—96.
248) Müügileping, P. C. 1694, (C. 44), lk. 1238—1241.
249) Esseni volikiri 1. augustist 1690, (XLII, 141.).
250) Vt. P. v. Esseni kiri raele, Tallinnast 15. aprillil 1693; A. C. P. 1693, (C. b. 6), No 69.
251) Ibid., lk. 498; P. C. 1693, (C. 43), lk. 276.
252) P. C. 1693, (C. 43), lk. 308—309.

Tartu II, lk. 247